

Úvod ▶ Cvičení ▶ Jak se zbavit „zbloudilých duší“

Jak se zbavit „zbloudilých duší“

Hodnocení uživatelů: 0 / 5

Hodnoťte prosím

Volby 5

Hodnotit

Jak provádět osvobození

Metodou zde popsanou můžete osvobodit sebe nebo jiné od přivtělených duchů. Řada mých pacientů ji prakticovala samostatně mezi jednotlivými terapeutickými sezeními.

Osvobozování nemůže způsobit žádné škody. Přinejlepším bytosti odejdou a přinejhorším může dojít k tomu, že se na chvíli rozruší a zůstanou. Osvobození nepřitahuje žádné nové diskarnáty hledající si „příbytek“, ve skutečnosti působí opačně – odpuzuje je.

Je zásadně důležité mít na paměti určité klíčové body při osvobozování, které provádíme u sebe nebo u druhých. Přivtělení duchové jsou ztracené duše, doslova i přeneseně. Pamatujte, že trpí, i když tvrdí, že ne. Považujte právě je za skutečné pacienty, nikoliv lidi, kteří je hostí. Nepovažujme tento postup za „zbavení se“ bytostí, nebo „vykopnutí“ bytostí, ale pochopme jej jako metodu, jak jim maximálně pomoci. Bytosti vycházejí ze stavu naprosté beznaděje a ztracenosti do stavu, kde mohou konečně dojít pokoje a zanechat za sebou svoje světské obavy a strachy. Hlavní úsilí je přesvědčit je o této pravdě. Jakmile toho dosáhneme, pomoc při jejich odchodu je už snadným postupem.

Vysvětluji svým pacientům, že kdybych z nich násilně odehnala přivtělené duchy, aniž bych se ujistila, že jsou vedeny do vyšších sfér, vytvářela bych obrovský problém nejenom pro tyto bytosti, ale i pro lidi, k nimž by se později připojili. Je nepravděpodobné, že jejich noví hostitelé by vyhledali kvalifikovanou pomoc, a tak by mohli nést břímě posedlosti po zbytek života.

Při osvobozování je důležité se zaměřit na přivtělené bytosti. To je zvláště obtížné v situacích, které si vyžádaly velké oběti. V případech hrozící sebevraždy je zvláště lákavé zapomenout, čím potřeby stojí v popředí. V těchto případech je pomoc odborníka v oblasti duševního zdraví naprosto nezbytná, stejně jako v případech zahrnujících fyzické násilí. Pokud není terapeut ochoten stav léčit jako posedlost, potom může souběžně s profesionální pomocí, které se vám dostává, probíhat i vaše práce s duchy. Ideální situace je ovšem ta, kdy vám terapeut pomáhá v práci s bytostmi, a potom je moudré ponechat osvobození čistě v jeho nebo jejich schopných rukách.

Obvykle si nebudete vědomi totožnosti přivtělených duchů. Někdy je však zřejmé, kdo s vámi je. To platí především o milovaných osobách: rodičích, prarodičích, chotích, dětech nebo blízkých přátelích.

U milovaných osob je nutné, abychom se předem pevně zařekli, že ponecháme stranou citové

svazky. Někdy byla faktorem, který umožnil posedlost, v první řadě vaše vlastní citová závislost na těchto osobách, která mohla pokračovat i po jejich smrti.

Někteří lidé dokonce usilovně prosili, aby s nimi jejich zemřelí bližní zůstali. Pacienti mi pyšně sdělovali, že u sebe mají svoje partnery nebo rodiče už celé roky. Vypočítávali mnohé způsoby, jak jim duchové pomohli a jak byli stálým zdrojem útěchy a podpory. Ovšem, protože jejich milovaní byli duchy připoutanými k zemi, obě strany se dopouštěly obrovské chyby.

Občas vyplynou z posedlosti i drobné výhody, jako jsou zvláštní schopnosti duchů, společnost atd., ale nikdy se nejedná o zdravá řešení, a posedlost působí jako překážka v duchovním růstu obou. Jakmile si hostitel situaci uvědomí, nemělo by spojení nikdy pokračovat, bez ohledu na to, jak blízka jsou pouta!

Pokyny k osvobození

Nejefektivnější způsob, jak provést osvobození, je nahrát níže uvedený záznam, nebo vytvořit si svůj vlastní podle zásad, které stručně rozeberu.

Přehrání pásku jednou nebo podle potřeby několikrát denně, vychovává opětovně přivtělené duchy a upoutává jejich pozornost k zemřelým bližním, kteří s nimi už zůstanou od prvního osvobození, kdy byli povoláni. Někdy trvá déle, než bytosti skutečně uslyší, co je řečeno – než se postaví tváří svému stavu a svým možnostem.

Přehrání pásku také poskytuje vám nebo osobě, jíž pomáháte, možnost zachytit náznaky, které potvrzují diagnózu posedlosti, protože někdy se duchové „schovávají“. Jakákoliv reakce, kromě neutrálního zájmu, naznačuje přítomnost přivtělených duchů. Reakce, které bychom měli sledovat, jsou myšlenky, které nás napadají, jako „už o tom nechci nic slyšet“, „nechce se mi ten pásek poslouchat“, nebo ještě více odhalující „tohle ty přece poslouchat nechceš“.

Citové reakce během osvobozování, jako neklid, obavy, úleva, radost a zlost, jsou ty, jimiž reaguje bytost.

Fyzické pocity může duch jen těžko skrývat: nevolnost, chvění a bolesti jsou zřetelné známky.

Deník, kam si zapisujete data a dojmy, vám může poskytnout představu o tom, kdy bytost odchází. Pokud například čtyřikrát za sebou pocítujete nevolnost a potom už ne, může to znamenat, že duch odešel.

Další výborný způsob, jak provést osvobození, je nechat si přečíst přepis někým jiným – manželem nebo manželkou, rodiči či kamarádem. Nebo, pokud provádíte osvobození u druhé osoby, přečtěte jí záznam vy. Pokud chcete, můžete jej vyjádřit i vlastními sliby. To je zvláště vhodné, pokud víte, kdo jsou přivtělené bytosti, především v případě, kdy se jedná o rodinné příslušníky.

Za účelem pomoci sobě nebo někomu dalšímu, pokud předpokládáte posedlost, můžete shromáždit i skupinku lidí. Jeden provádí osvobození, ostatní posílají tělu posedlého energii tak, že nastaví dlaně těsně směrem k jeho tělu, ale nedotýkají se ho. Nejprve se společně pomodlete a potom požádejte o pomoc při utvrzení bytosti v tom, aby odešla. Každý z vás by se měl obklopit Bílým Světlem. (Vizualizujte si kolem sebe jasné bílé světlo.)

Pokud provádíte osvobození u druhé osoby, počkejte, až se daná osoba uvolní, zavře oči a představí si kolem sebe bílé Světlo. Potom vzájemně požádejte o duchovní pomoc a (nebo)

vyslovte modlitbu. Mluvte přímo k bytosti, a uveďte stejné argumenty, jako je popsáno níže. Pokud víte, kdo je onen duch, oslovte ho jménem. Jinak k němu promlouvejte obecně nebo přečtěte záznam, který následuje.

Pokud jste přesvědčeni, že duch rozumí pouze jinému jazyku, mluvte k němu v daném jazyce.

Pokud znáte lidi a okolnosti jejich smrti, je daleko snadnější jim pomoci. Tím, že jim vysvětlíte, jak zemřeli, je snadněji přesvědčíte o jejich stavu. Pokud se jedná o vaše milované, apelujte na jejich lásku k vám, abyste je přesvědčili, aby odešli, a vysvětlete, jak vám jejich přítomnost ubližuje. Ujistěte je, že když se lidé milují, nikdy nejsou rozděleni, ani smrtí, a vy budete „v mysli jen na dosah ruky“ od nich, až odejdou. Vysvětlete, že vás ze světa duchů mohou chodit navštěvovat. Jakmile je přesvědčíte, že vám skutečně ubližují, a že nejste rozděleni na věky, taková přivtělení duchové obvykle okamžitě odejdou.

Pokud je třeba přesvědčit přivtělené o tom, že oni nejsou hostiteli, můžete použít zrcadla, do kterého se podívají a uvidí obličej svého hostitele. Můžete poukázat na to, jak moc se liší od jejich vlastního.

Abyste pomohli bytostem překonat nejčastější obavu – z pekla – řekněte jim, že je tu odborník na náboženství ze světa duchů: kněz, pastor, jeptiška, rabín apod.

Pokud předpokládáte, že duch byl nemocný a (nebo) starý, navrhněte, že ve světě duchů bude moci spát pohodlně mezi pokrývkami a probudí se v nemocnici nebo na místě, kde se o něj budou starat laskavé sestřičky a lékaři.

Pokud je u duchů podezření ze závislosti na alkoholu, drogách, nebo ze silného kuřáctví, řekněte jim, že ve světě duchů budou mít všechen alkohol, drogy, cigarety, které potřebují. Můžete poukázat na to, že jejich bližní jim tyto látky dokonce ukazují. Z regresí, které jsem provedla, vyplývá, že ve světě duchů bytosti dostanou tyto drogy a potom jsou návyku pozvolna zbaveny duchy-léčiteli a duchy-lékaři.

U závislostí je velice užitečné pro hostitele, aby se vyvaroval látky, na níž je bytost závislá. Několik dní to může být velice obtížné. Duchu to však ukáže, že pravděpodobněji získá danou látku ve světě duchů. Jedna bytost, která byla k pacientovi přivtělená po čtyřicet let, odešla, protože uvěřila pacientovi, že už se v životě nedotkne ani kapky alkoholu.

Přivtělené bytosti se často obávají, že přestanou existovat, když opustí svoje hostitele. Je zásadně nutné přesvědčit je o tom, že tomu tak není. Poukažte na to, že jejich zemřelí bližní jsou velice živí. Poradte jim, aby je vzali za ruce a pocítili, jak jsou skuteční. Použijte vlastní důvtip. Ale přesvědčte je, že jejich život bude pokračovat!

Můžete si na pomoc zavolat jakékoliv duchy. Např. duch mladého rebela může odejít, když pro něj přijde duch hezké dívky. Pokud přijde duch, kterého přivtělený duch nemá rád, zavolejte jiného. Duch jednoho muže pohrdal svojí ženou. Když ji uviděl, odmítl s ní odejít. A já jsem prostě upoutala jeho pozornost na někoho dalšího a on rychle odešel. Můžete si vyžádat duchy-sestry či duchy-lékaře, aby podali sedativa či uklidňující injekce. Můžete požádat svatého Michala, Gabriela nebo Ježíše, aby přišli.

Obecné pokyny

1. Provádějte osvobození v době, kdy nebudete rušeni. Vyhradte si půl hodiny, i když ve

většině případů není tak dlouhá doba nutná. Snažte se být maximálně klidní a uvolnění. Před osvobozením byste neměli požit alkohol ani drogy.

2. Začněte tím, že se několik minut uvolňujete v pohodlném křesle nebo na pohovce. Zavřete oči a třikrát až čtyřikrát se nosem pomalu zhluboka nadechněte a vydechněte. Přeříkejte si svoji oblíbenou modlitbu – Otčenáš je zvláště vhodný. Pokud věříte v nějakou náboženskou postavu, jako je Ježíš Kristus, Buddha, andělé apod., zavolejte je, aby vám v této práci pomohli. Pokud jste orientováni metafyzicky, zavolejte si na pomoc duchy-léčitele. To vše lze provést mentálně nebo slovně. Můžete ovšem zjistit, že je pro vás snadnější promlouvat nahlas.
3. Abyste se ochránili před všemi možnými negativními silami nebo bytostmi, je důležité vytvořit si obrannou duchovní bariéru. Použijte techniku Bílého Světla (viz kapitola 15). To provedete tak, že si představíte malé slunce ve vlastním solárním plexu (kruhová oblast těsně nad a pod pupkem). Představte si, že toto slunce vyzařuje oslňující Bílé Světlo, které vás zcela obklopuje zářivou aurou, rozprostírající se asi na délku paže kolem těla včetně hlavy a nohou. Vtiskněte si do mysli, že tato aura vás zcela ochrání před negativitou nebo poškozením.
4. Oslovte přivtěleného ducha, buď v mysli, nebo nahlas, jak je vám příjemnější, a to laskavě a mile. Pokud ho znáte, oslovte ho jménem a vysvětlete, že jste si teď vědomi, že s vámi pobývá.
Vtiskněte mu do mysli, že je nyní duchem, který s vámi pobývá ve vašem těle od doby smrti svého těla a připomeňte mu okolnosti jeho smrti. Řekněte mu, že jsme všichni duchové a nikdy neumíráme, že umírá pouze fyzické tělo. Vysvětlete, že po své smrti se nacházel mimo svoje fyzické tělo, zcela při vědomí, a v tu dobu měl přejít rovnou do světa duchů, kde na něj čekali jeho bližní. Namísto toho se připojil k vám. Uvedte, že vás nevědomky poškozoval tím, že vám bral energii a mátl vás, protože nedokážete rozlišit jeho myšlenky a city od svých vlastních.
V tomto okamžiku upoutejte jeho pozornost na duchy jeho bližních, kteří pro něj přišli, aby si ho odvedli domů k sobě. Pokud předpokládáte, že určitá osoba (matka, žena) je přítomna, poradte mu, aby se po ní rozhlédl. Řekněte mu, aby vzal svůj „doprovod“ za ruku a odešel s ním. Vysvětlete, že má před sebou báječný život, že bude pobývat v bezvadném těle a že je pro vás oba důležité, aby odešel, teď hned. Vysvětlete, že peklo neexistuje a že mu v této otázce poradí učitelé ze světa duchů.
Když bude odcházet, požehnejte mu a odešlete ho pryč s láskou v srdci. Častokrát se přitom pokřičuji a pronáším tato slova: „Odejdi teď ve jménu Otce i Syna, Ježíše Krista, i Ducha svatého. Jdi v pokoji, světle a lásce s mým požehnáním.“ Můžete držet v pravé ruce kříž a pohnout s ním dolů a pak doleva a přetnout pomyslnou vrislou linii doprava. Nekřesťané mohou použít jakoukoliv vhodnou modlitbu nebo formulku.
5. Budte stále uvolnění. Poděkujte svým duchovním pomocníkům a zůstaňte několik minut v klidu.

Přehled hlavních argumentů

1. **Nejste ...** (jméno hostitele).
2. **Vaše tělo je mrtvé.**
3. **Připojil jste se k ...** (jméno hostitele).
4. **Ublížíte sobě a ...** (jméno hostitele).

5. **Vaši bližní jsou tady.**
6. **Budete v dokonalém těle.**
7. **Žádné peklo neexistuje.**
8. **Budete mít báječný, klidný život.**
9. **Jděte v pokoji s mým požehnáním.**

Záznam

Následuje doslovný záznam typického osvobození, které používám v ordinaci. Někdy se odchyluji podle toho, co o bytosti vím. Takovéto změny popíši později v této kapitole. Pro ilustraci jsem náhodně použila jméno Mary. Vy si doplňte jméno hostitele nebo svoje vlastní.

Čtěte pomalu a často dělejte pauzy.

Technika osvobození

Jste tu s Mary, ale nejste Mary, že? Jste někdo docela jiný než ona. Máte jiné jméno, jinou osobnost, jiné potřeby a nápady a postoje. A byla doba, kdy jste žil ve svém vlastním těle, dlouho předtím, než jste se připojil k Mary. (Pauza.) Pokuste vzpomenout si na tu dobu. Myslete na příjemnou událost, když jste byl ještě ve svém vlastním těle. (Dlouhá pauza.)

A potom se tomu tělu něco přihodilo a ono zemřelo. (Pauza.) Když vaše tělo zemřelo, zjistil jste, že vy sám žijete, stejně jako předtím, ale mimo svoje mrtvé tělo. V tu chvíli jste měl přejít přímo do světa duchů. Byli tu pomocníci, vaši bližní, kteří přišli ze světa duchů, aby vás doprovodili do nového života.

Ale místo toho jste zůstal ve fyzickém světě bez svého vlastního fyzického těla. (Pauza.) Snad jste byl zmatený a neuvědomil jste si, že vaše tělo zemřelo, a proto jste nechápal, co se to s vámi děje. (Pauza.) A tady jste se dopustil velice vážné chyby, protože v tu chvíli se z vás stala ztracená duše. (Dlouhá pauza.)

Vzpomínáte si, jak jste se snažil bavit se s lidmi, ale oni vám neodpovídali? Anebo když jste se jich dotknul, zdálo se, že si toho nevšimli? A zdálo se, že se dívají přímo skrz vás, jako kdyby vůbec nevěděli, že tu jste? Snad jste pociťoval obrovský zmatek – rozrušení a osamělost – a frustraci, snad jste se na ně dokonce zlobil.

Důvod, proč na vás nereagovali, je ten, že jste neviditelný duch. Nebyl jste v těle, a tak vás nemohli vidět. Nevěděli, že tam jste. Nejde o to, že by vás ignorovali, jenom zkrátka nevěděli, že tam jste. (Dlouhá pauza.)

A potom jste se v jednu chvíli připojil k Mary, a tím jste se dopustil ještě horší chyby. Protože do té doby jste totiž ubližoval jen sám sobě, tím, že jste si zabraňoval žít báječný život ve světě duchů se svými bližními, kde by byly všechny vaše potřeby splněny. Ale když jste se připojil k Mary, začal jste ubližovat ještě i jí. To nejmenší, co jste dělal, bylo, že jste využíval její energie a ona se pak cítila unavená. A možná ji i matete, protože nedokáže rozlišit vaše myšlenky, přání a potřeby od svých vlastních.

Určitě byste nechtěl, aby tohle dělal někdo vám. Možná jste si ani neuvědomil, že Mary ubližujete.

Naštěstí však můžeme váš problém vyřešit teď hned, protože jsou tu lidé, které máte nesmírně rád a kteří vám dnes přišli na pomoc ze světa duchů. (Pauza.) Jsou to lidé, o nichž jste si myslel, že už je nikdy neuvidíte, protože zemřeli, a přesto tady jsou a vypadají naprosto skvěle ... vypadají dokonce lépe, než když jste je viděl naposledy ... a na tvářích mají blažený úsměv.

Jsou moc rádi, že vás vidí, protože si o vás dělali velké starosti. Hledali vás a toužili po vás a teď vás našli a mají z toho velkou radost. (Pauza.) A natahují k vám ruce. (Pauza.) A teď vás objímají a je to krásné, vřelé objetí. Drží vás v náručí. Všimněte si, jak je to skvělé. (Dlouhá pauza).

Teď vás drží za ruku. (Pauza.) Chci, abyste si povšimnul, jak skutečné a pevné mají ruce. Když je trošku sevřete, cítíte dokonce pod kůží kosti. Je tomu tak, protože jsou ve svém těle ducha. Tělo ducha je stejně skutečné a pevné jako fyzické tělo. (Dlouhá pauza.)

Za pár okamžiků opustíte Mary, a až tak učiníte, zjistíte, že jste ve svém vlastním těle ducha. (Pauza.) To je vaše právoplatné tělo, které můžete používat tak dlouho, jak budete potřebovat. (Pauza.) A v každém smyslu je to dokonalé tělo. Je mladé a přitažlivé – tělo, které nikdy nezestárne, nikdy nebude mít vrásky, nebude trpět nemocemi a nic se v něm nepokazí. Pokud jste mužská bytost, budete v mužském těle, silném a zdravém. Pokud jste ženská bytost, budete v krásném, zdravém, mladém ženském těle. (Dlouhá pauza.)

Teď, pokud se náhodou bojíte, že půjdete do pekla, chci, abyste věděl, že je tu někdo ze světa duchů – učitel náboženského vzdělávání – který vám vysvětlí, že se není čeho bát, protože nic takového jako peklo neexistuje. Pokud jste byl vychován jako katolík, je tento učitel jeptiška nebo kněz. Pokud jste protestant, je to pastor vaší vlastní denominace. Pokud jste Žid, je tato bytost rabín. Právě ten, koho potřebujete, je tady a vysvětlí vám, že se nemusíte vůbec ničeho bát! (Dlouhá pauza.)

A teď je čas, abyste postoupil do svého báječného nového života. Držte za ruku svého bližního a pokud chcete, tak i svého pomocníka, a vězte, že za pár okamžiků budete v tamhletom Světle. (Pauza.) Snad ho vidíte v dálce, možná se k vám přibližuje. Je od vás vzdáleno jen několik sekund. A vy se do něj ubíráte, ruku v ruce se svým bližním. A v tu sekundu, kdy do něj vstoupíte, budete ve svém novém, dokonalém těle. Až půjdete do Světla, zažijete něco, co se slovy popsat nedá a co je krásné a nádherné. Je to nepopsatelně úžasné. Budete se cítit zcela milován a přijímán. (Dlouhá pauza.) Čeká na vás krásný život. Budete se spoustou svých bližních, s rodinou a s přáteli. Už nebudete osamělý. To nejhorší je za vámi. Teď jste v pořádku – a to nejlepší na vás čeká. (Dlouhá pauza.)

Teď je čas, abyste odešel. Žádám Mary, aby vám v duchu prominula všechno, čím jste jí ublížil. (Pauza.) A teď jděte s naším požehnáním a s naší láskou, a jděte ve jménu Otce i Syna, Ježíše Krista, i Ducha svatého, jděte v pokoji, v porozumění a v lásce. (Udělejte ve vzduchu znamení kříže.) Nekřesťané mohou použít jakoukoliv vhodnou modlitbu nebo formuli.

Závěrem

Během tohoto postupu můžete vy nebo osoba, jíž pomáháte, prožívat nejrůznější intenzivní emoce včetně smutku, zlosti nebo strachu, ale když přivtělený duch nakonec odejde, téměř vždy se dostavuje hluboký pocit pohody. Někdy se napjaté tělo uvolní, s povzdechem úlevy a s velkým radostným úsměvem. Když vidíte nebo pociťujete, že se s vámi děje právě toto,

můžete si být jisti, že se vám povedlo osvobození.

Mnoho lidí popisovalo pocit, jako by z nich něco „odplulo“ hlavou, nebo jako by se „dralo“ ven tělem, hrudníkem, případně jinudy. Někteří dokonce vidí duchy, jak odcházejí ruku v ruce se svými bližními a jdou k jasnému Bílému Světlu. Někdy se nedostaví žádný pocit, který by jasně označoval odchod bytostí, spíše jen vědomí jejich odchodu – osoba pocituje lehkost, úlevu nebo pozitivní změnu.

Někteří tvrdí, že prostě jen „vědí“, že se konečně osvobodili od posedlosti. V jiných případech neexistuje žádná známka, že duch odešel, ale následná změna je pozoruhodná.

Když jsme dokázali provést osvobození, je důležité, abychom oprostili svou mysl od duchů co nejvíce po několik následujících dní. Tím, že bychom na ně mysleli, by se vytvářela možnost, že je přitáhneme zpět, pokud neodešli úplně do Světla. Kdykoliv si na ně vzpomenete, požehnejte jim a znovu se utvrďte v tom, že odešli, a potom záměrně myslíte na něco jiného. To je důležité, pokud se jedná o duchy lidí, které jste hluboce milovali. Znam příklady, týkající se především zemřelých rodinných příslušníků, kdy dřívější hostitelé neuváženě znovu přitáhli duchy zpět.

Úspěšnost osvobození závisí na ochotě duchů odejít. Ve většině případů bude úspěšné okamžitě, bez ohledu na to, jak dlouho posedlost trvala.

Často může odchod ducha, ať už se jedná o bližního nebo o cizího člověka, vyžadovat opakovaná osvobození.

Někdy je osvobození částečně úspěšné – duch odejde, ale nejde do Světla nebo do světa duchů. Duch pouze vyklouzne z těla a z aury, ale zůstává u bývalého hostitele nebo se potuluje v okolí jen proto, aby se později vrátil. Potom je zapotřebí dalšího osvobození, se silným důrazem na spojení ducha s jeho bližními.

V takových případech je nutné upozornit duchy na to, že jsou stále ještě ve fyzickém světě, že neodešli tam, kam měli někým doprovázeni odejít, a že tím působí problém. Někdy se po takovémto výpadku bytost vrátí nesmírně vyděšená. Zjistila jsem, že v těchto případech jsou pak obvykle ochotni odejít.

Jeden zvláště fascinující případ dokazuje tento jev. Nazvala jsem jej syndrom „poslední šance“, uvidíte proč.

Roger za mnou přišel, protože trpěl nesmírným pocitem podřadnosti a neschopnosti uspořádat si život podle svých představ. Měl velice konkrétní a přetrvávající problém, nutkání navštěvovat prostitutky v místních „masážních“ salonech alespoň jednou denně!

Po jednom sezení jsme zjistili příčinu: bytost jménem Bill, posedlá sexem. Provedli jsme osvobození a Bill odešel se svojí ženou, která pro něj přišla ze světa duchů.

Při dalším sezení, v úterý dopoledne, vypadal Roger sklíčeně.

„Prožil jsem pět a půl dne svobody. Vůbec se mi nechtělo zajít za prostitutkou. Nemohl jsem tomu uvěřit. Odjel jsem na víkend se svou přítelkyní. Sex byl v pořádku – a v normě, jenom dvakrát. Ale když jsem ji odvezl domů v neděli večer, spadlo to na mě jako balvan. Šel jsem do nejbližšího masážního salonu. Od neděle jsem měl čtrnáct orgasmů, s prostitutkami anebo masturbací. Je to horší než kdy dřív! To – osvobození – nezabralo.“

Ujistila jsem ho, že zabralo, ale že neproběhlo kompletně a že „náš přítel“, Bill, se musel vrátit.

V hypnóze Bill provinile přiznal, že se manželce vymanil, protože si myslel, že už nikdy nebude mít sex. Vyprávěl o tom, jak se potuloval po San Jose a přemýšlel, co má dělat. Rozhodl se, že se znovu připojí k Rogerovi a ještě naposledy se rozšoupne, protože tušil, že příště ho přesvědčím, aby odešel nadobro. A tak taky udělal. (Proto jsem to pojmenovala syndrom „poslední šance“ – viděla jsem duchy kuřácké, pijácké, obžerné, jak se snaží uchvátit maximum, protože věděli, že brzy odejdou.)

Bill ochotně odešel se svou ženou, když mu řekla, že se s ním chce milovat, a dodala, že „kvalita je důležitější než kvantita“.

Jeden z trumfů, který si schovávám jako poslední, je záruka, že se duch může vrátit z Bílého Světla, pokud bude chtít. Zdůrazním, že musí dojít do Světla a že to může brát jako prázdniny – se zpátečním lístkem, který může použít. Zdůrazním zároveň, že si to může vyzkoušet na deset minut, pokud chce, a vrátit se zpátky. Když tohle dělám, dovolím se pacienta. Často se jedná právě o to, že přivtělené bytosti potřebují překonat strach z odchodu. Používám to zřídka, ale funguje to! Pokud se přesto vrátí, přesvědčím je, že nedošly až do Bílého Světla, aby to zkusily znovu, protože teď vědí, že se mohou vrátit. Podruhé se to podaří téměř na sto procent.

Někdy se nějaký duch vrátí a schovává se. Často se jedná o rodiče či prarodiče – člena rodiny, který si myslí, že je zvláštní případ. V takových situacích oslovuji a pracuji s těmito duchy přímo, dokud nakonec neodejdou se svými bližními.

Zvláště tvrdohlavé bytosti mohou potřebovat pomoc odborníka. To je případ, kdy může velice pomoci médium nebo duchovní zabývající se metafyzikou. Neboť, je-li váš vlastní duchovní nebo kněz znalý věci a ochotný vám asistovat, může to představovat nesmírnou pomoc, protože duch bude pravděpodobně reagovat na jeho autoritu jako božího posla.

V průběhu osvobozování je velice důležité dát najevo, že je berete vážně – i když tomu nevěříte, tvařte se jakoby ano. Později, když osvobození proběhne, můžete být skeptičtí a analytičtí, jak jen chcete. Ale v průběhu osvobozování, i když nejste přesvědčeni, že vy nebo osoba, u níž provádíte osvobození, jste hostiteli, dovedte proces záměrně až do konce. Nemůže vám to uškodit a bez ohledu na váš názor může přivtělená bytost skutečně odejít.

Nikdy na sebe nepřebírejte duchy jiných hostitelů, abyste jim ulevili od jejich břemene – jako akt sebeobětování, protože byste se skutečně stali obětí – a posedlost by mohla trvat po celý váš život! Můžete pomoci, aniž byste ublížili sobě. A pokud nemůžete pomoci vy, vyhledejte profesionální pomoc.

Mějte prosím na paměti, že ani já, po tisících provedených osvobozeních, si nejsem stále stoprocentně jistá, že existují duchové. Ale funguje to!

Text je převzat z knihy Dr. Edith Fioreuvé – **Tajemství zbloudilých duší**, AMICUS, 1996 Žilina.

Tato kniha nenahrazuje potřebnou lékařskou nebo psychologickou pomoc, je jen možným fascinujícím odhalením možné příčiny vzniku problémů narkomanie, alkoholizmu, depresí, sexu a homosexuality, rozdvojené osobnosti, nezřízených vášní a zlovyků, soužití, potlačených osobností a možnost jejich řešení způsobem, o jakém se nám dosud ani nesnilo.

Dr. Edith Fioreová složila doktorát z klinické psychologie na univerzitě v Miami. Zájem o hypnózu poprvé projevila, když se zúčastnila pracovního semináře o autohypnóze

v institutu Esalen, a od roku 1973 začala používat hypnózu v terapii.